

תת"ע 608/05/20 - איטאח מאיר נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 608-05-20 מדינת ישראל נ' איטאח מאיר
תיק חיצוני: 90514296665

לפני	כב' השופטת מיכל דויד, סגנית נשיאה
המבקש	איטאח מאיר
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפניי בקשה לביטול פסק דין מיום 05.07.21 שניתן נגד המבקש בהעדרו (להלן: "**פסק הדין**").

עפ"י עובדות כתב האישום (דו"ח מס' 90514296665, להלן: "**הדו"ח**") , ביום 27.09.19 בשעה 16:15, המבקש נהג את רכבו בצומת אבליים צפוני ולא ציית לאור אדום שדלק בכיוון נסיעתו, לא עצר לפני קו העצירה והמשיך בנסיעתו באור אדום, וזאת בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה.

המבקש הגיש בקשה להישפט בגין הדו"ח, בקשתו התקבלה וביום 01.05.20 הוגש כתב אישום מושא החלטה זו.

דיון ההקראה נקבע ליום 04.11.20 והנאשם זומן לדיון זה כדין.

ביום 04.11.20 המבקש הגיש בקשה לדחות את מועד הדיון בטענה כי הוא נמצא בבידוד. יש לציין כי לבקשה לא צורפה כל אסמכתא התומכת בטענת המבקש. עוד יצוין כי בבקשת המבקש צוינו כתובתו הינה רחוב החצב 20, רכסים.

בהחלטה מיום 04.11.20 נעתרתי לבקשת הדחייה, והדיון נדחה ליום 05.07.21.

המבקש לא התייצב לדיון במועד הנדחה, ועל כן נשפט בהיעדר, והושת עליו קנס בסך 1,500 ₪ לתשלום בתוך 90 ימים.

ביום 15.08.21 המבקש הגיש בקשה, במסגרתה טען כי ביום הדיון נפל למשכב, ובשל כך נבצר ממנו להתייצב לדיון במועד. לבקשתו המבקש צירף אישור רפואי מיום 28.07.21 לפיו אינו מסוגל לעבוד מיום 05.07.21 ועד יום 05.07.21.

הבקשה הועברה לתגובתה המשיבה וביום 29.08.21 נתקבלה תגובה.

בתגובתה, המשיבה התייחסה לכך שהמבקש זומן כדין לדיון וכי הוא לא התייחס בבקשתו לשאלת עיוות הדין שעלול להיגרם לו, היה ופסק הדין שניתן נגדו בהיעדרו לא יבוטל. עוד ציינה המשיבה, ובצדק, כי האישור הרפואי הונפק בדיעבד, כשלושה שבועות לאחר מועד הדיון אליו לא התייצב המבקש, ללא כל הסבר לשיהוי זה.

בנוסף ציינה המשיבה, כי מן הבקשה לא עולה כל טענת הגנה, זאת, כאמור, לצד היעדר התייחסות, ולו מינימאלית, לעיוות דין שעלול להיגרם למבקש ככל שפסק הדין לא יבוטל.

בנסיבות אלו, המשיבה ביקשה לדחות את הבקשה.

לנוכח המבוקש ותגובת המשיבה, נקבע דיון בבקשה ליום 10.10.21.

המבקש לא התייצב גם לדיון ביום זה, ולפיכך המשיבה ביקשה למחוק את הבקשה, ופסק הדין שניתן בהיעדר נותר על כנו.

ביום 03.11.21 הגיש המבקש בקשה שנייה לביטול פסק הדין. המבקש טען כי הזימון לדיון שהיה קבוע ליום 10.10.21 מעולם לא נתקבל אצלו. עוד נטען, כי הכתובת **הנוכחית** שלו הינה רחוב חזון איש 20, רכסים, ולא חצב 20 כפי שנרשם בכל המסמכים עד כה, לרבות בבקשה לדחיית מועד הדיון לעיל. בנוסף המבקש הפנה למצבו האישי, המשפחתי והכלכלי, וצירף מסמכים לעניין זה, וטען כי הללו מצדיקים ביטולו של פסק הדין, ולו לפני משורת הדין.

ביום 09.11.21 התקבלה תגובת המשיבה.

המשיבה טענה כי המבקש טוען כי הכתובת אליה נשלח הזימון לדיון מיום 10.10.21 שגויה, אלא שזו הכתובת אותה ציין המבקש בבקשתו לדחיית מועד הדיון, וכי לכתובת זו נשלחו זימונים אחרים שהתקבלו ע"י המבקש.

אציין כי כתובת זו - רח' החצב 20, רכסים - צוינה אף בבקשת המבקש בתיק ובכתב האישום.

המשיבה ציינה כי גם בבקשה דנן לביטול פסק הדין, המבקש לא מתייחס לעיוות דין שעלול להיגרם לו היה ופסק הדין לא יבוטל, ואף אינו מעלה כל טענת הגנה שעשויה הייתה לתמוך בבקשתו.

המשיבה ביקשה לדחות את הבקשה.

דין והכרעה:

סבורני כי דין הבקשה להידחות.

תכליתו של סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ") הינה ייעול ההליך הפלילי בעבירות קלות. ניתנת במסגרתו אפשרות לנאשם, אם הוא בוחר בכך, שלא להיות נוכח בעת הדיון, כך שזה יתנהל בהיעדרו. הדין קובע שבמקרה כזה יראוהו כמודה בכל העובדות אשר בכתב-האישום, כלומר על הנאשם לדעת שאי-התייצבות כמוה כהודאה (ראה 9142/01 איטליא נ' מ"י (להלן: "הלכת איטליא")).

אכן, לאור העובדה כי כאשר משפט נגד נאשם התנהל שלא בנוכחותו, רשאי מי שהורשע בהיעדרו לפנות לבית-המשפט בבקשה לבטל את פסק-הדין. על אותו מבקש מוטל, אפוא, הנטל לשכנע את בית-המשפט כי מתקיימים טעמים המצדיקים את הנעת גלגלי המערכת מחדש.

בית המשפט צריך להשתכנע, מתוך המסמכים המוגשים לו, כי המדובר בנסיבות מיוחדות - כאלה הנזכרות בסעיף 130(ח) לחסד"פ - המצדיקות מתן רשות למבקש להשתתף בהליך חוזר (ראה הלכת איטליא, פסקה 6).

סעיף 130(ח) רישא לחסד"פ קובע כי:

(ח) נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין;

הסעיף קובע שני טעמים חלופיים המצדיקים ביטול פסק-דין:

א. קיום סיבה מוצדקת לאי-התייצבותו של המבקש במשפטו

ב. גרימת עיוות דין למבקש כתוצאה מאי-ביטול פסק-הדין.

התנאים, כאמור, אינם מצטברים.

יוצא, שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שערי של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט יעתר לבקשתו לביטול פסק-דין, גם אם אי-התייצבותו נבעה מרשלנות גרידא. אולם אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כזו, ידחה בית-המשפט את בקשתו (ראה הלכת איטליא, פסקה 8).

מן הכלל אל הפרט:

המבקש הגיש בקשה להישפט וציין בה את כתובתו. יתרה מכך, חזר וציין את אותה הכתובת בבקשתו לדחות את מועד הדיון שהיה קבוע ליום 04.11.20 ומועד הדיון נדחה ליום 05.07.21.

הנמבקש לא התייצב במועד הדיון הנדחה, וניתן כנגדו פסק דין בהיעדר כמפורט לעיל.

ביום 15.08.21, המבקש הגיש בקשה לביטול פסק הדין, וטען כי נבצר ממנו להתייצב לדיון ביום 05.07.21 בשל מחלתו (צורף אישור רפואי הנושא תאריך הנפקה 28.07.21).

יצוין, כי המבקש לא טען כי לא ידע על מועד דיון זה, ומכל מקום תמוה הבקשה הוגשה רק בחלוף למעלה מחודש.

המשיבה התנגדה לבקשה לביטול פסק הדין כפי שפורט לעיל, והדיון בבקשה נקבע ליום 10.10.21.

אף לדיון זה המבקש לא התייצב, ולפיכך בקשתו נמחקה ופסק הדין נותר על כנו.

ביום 03.11.21, המבקש הגיש בקשה נוספת לביטול פסק הדין, שוב בחלוף כמעט כחודש מיום שניתן, והמשיבה התנגדה גם לבקשה זו כמפורט לעיל.

המבקש כעת סומך בקשתו על טענה לפיה הכתובת הרשומה באישור המסירה אינה הכתובת בה הוא מתגורר, וכן ציין נתונים לעניין מצבו האישי.

לעניין הטיעון בדבר כתובת מגוריו של המבקש, דינו להידחות, שכן המבקש בעצמו נקב באותה כתובת מספר פעמים, ולא קיימת כל אסמכתא לפיה כתובת זו אינה כתובתו המעודכנת במשרד הפנים. מעבר לכך- דבר קיומו של התיק היה ידוע למבקש והוא אף הגיש מספר בקשות, כך שהיה עליו לברר, למצער, מה עלה בגורלן של אלו.

מעבר לכך המבקש אינו נוקב בבקשתו בטיעונים המצדיקים קבלתה מחמת חשש לעיוות דין שעלול להיגרם לו, אם בקשתו תדחה (ראה הלכת איטליא).

זאת ועוד, לבקשותיו של המבקש לא צורף תצהיר.

משלא מתקיימת כל חלופה הנקובה בדיון, והמצדיקה קבלת בקשתו, ומשלא מתקיים ספק בהמצאה כדיון או חשש

לעיוות דין, ומשניתנו למבקש מספר הזדמנויות להגיע לבית המשפט והוא בושש מלהתייצב- הבקשה נדחית. **פסק הדין שניתן בהיעדר יותר על כנו.**

לפנים משורת הדין, ולאור הנסיבות שצויינו- הנני מורה על ביטול תוספות הפיגורים, אם נוספו כאלו.

הקנס המקורי ישולם בתוך 120 ימים.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, ט"ז טבת תשפ"ב, 20 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.